

[Ministeren for offentlige arbejder.]

til, at nogen sætter sig hen og lurer på, at hvis man køber noget jord i dette område, så er det om 5 år 10 gange så meget værd eller mere. Men jeg forstår, at alle partier i det høje ting er interesserede i at begrænse den slags udnyttelse af samfundets investeringer, så vi må håbe, at det kommende folketingsår kan løse nogle af de problemer.

Hr. Antonsen var inde på, hvordan dette kunne passes ind i Ørestadsproblemerne. Jeg mener ikke, at det vejsystem, som her er foreslået, vil skabe nogen vanskeligheder. Tilslutningen til det system vil kunne passe, for der er ingen grund til at antage andet, end at den linjeføring, man tænker på i KM-linjen, i hvert fald på den danske side, ligger temmelig fast, også i relation til de planer, der er om at gå fra Avedøreholme over Sydhavnen, Kalveboderne, over på Amager og videre over Saltholmen til Sverige. Man ved altså temmelig præcis, hvor den vejføring skal være — ligesom man ved det for Store-Bæltsindfældningen, den faste forbindelse over Store-Bælts indfældning på Fynssiden — jeg tror, at på det område er vi nogenlunde forsvarligt dækket ind, så det kan laves på en rimelig og forsvarlig måde.

Jeg beder undskyldte, hvis der er detaljer rejst her, som jeg ikke har svaret endeligt på. Men som før nævnt skal der jo foregå et udvalgsarbejde, og dér kan vi jo tage spørgsmålene op, eller man kan gentage dem.

Jeg takker endnu en gang for tilslutningen.

Arne Larsen: Det skal kun blive et par korte bemærkninger.

Ministeren udtalte, at man burde være beroliget ved, at amter, kommuner, vej-nævns osv. havde været med i det forberedende arbejde, og det er måske også ganske betryggende. Men det, som jeg savner, og som jeg tror ikke har været inde i billedet, er de overordnede planlægningsmyndigheder for hele Københavnsegnen. I sin tid — jeg tror, det var i 1961 eller sådan noget lignende — blev der udarbejdet en egnsplanskitse for hele Københavnsegnen. Den blev senere underkastet revision af et teknikerudvalg,

og så vidt jeg erindrer, gik disse skitser og disse planlægningsaspekter ud på, at man så vidt muligt skulle afdæmpe udviklingen i Nordsjælland, at man skulle prøve på at dreje udviklingen mod vest og sydvest, altså i retning mod Roskilde og i retning mod Køge, og det planlægningsarbejde, der hidtil er foregået, har jo netop været forsøg på at få udviklingen i Københavnsegnen til at dreje i disse retninger. Hvis man skal have overensstemmelse med, hvad det ene planlægningsorgan og hvad det andet planlægningsorgan laver, må disse ting dog samordnes, og hvis vi skal have en udvikling i Frederikssundfingeren, i Tåstrupfingeren og i Køge Bugt-fingeren, er det altså de vejproblemer, som her opstår, der i første række må ordnes, og altså prioriteres først. Derfor kunne jeg tænke mig, at det i det videre arbejde er de planlægningsmyndigheder, som har haft med egnsplanskitserne at gøre, der skal tages med på råd, sådan at vi får disse vejstrækninger i en sådan rækkefølge, at vi kan sige, at der nu er overensstemmelse med planlægningen.

Jeg forstod af ministerens svar, at statsbanerne er begyndt at planlægge denne havn syd for Helsingør, og at behovet for en ny havn vil være meget stærkt i 1980. Så må jeg mene, at det haster med at komme i gang, ikke alene med planerne, men også med at få dem ført ud i livet, for ellers kan der ske forfærdelig store ting i det område, og så er det måske private, der springer til og bygger en havn nord for Helsingør, en ny færgehavn, og dermed påfører statsbanerne en ret kraftig konkurrence. Hvis man vil være med i billedet, tror jeg altså, at man skal prøve på at følge med udviklingen, være i takt med den, og altså udbygge sine anlæg på det tidspunkt, hvor der virkelig er behov for det; og det tidspunkt nærmer sig altså meget stærkt.

Jeg vil ikke påstå, at jeg mener, det er en hovedkuld's plan, der er fremlagt her, den er sandsynligvis meget rimelig; men problemet er jo, at nu har vi planlagt en hel masse store vejanlæg landet over, og så skal vi fremskaffe en masse penge til disse planers udførelse. Det er selvfølgelig meget rart at projektere i dag, men hvis anlæggene ikke udføres før om 15-20 år, er disse projekteringer måske helt spildt, for så skal de eventuelt laves på en anden måde.